

The Torah, What Is To Become Of Her?!: Rabbi Shimon Bar Yochai

Rabbanit Leah Sarna | ה' אייר | התשפ"ב | Drisha Institute for Jewish Education

Berakhot 35b

The Sages taught: What is the meaning of that which the verse states: **“And you shall gather your grain”?** Because it is stated: **“This Torah shall not depart from your mouths, and you shall contemplate in it day and night”** (Joshua 1:8), **I might** have thought that these matters are to be understood as they are written; one is to literally spend his days immersed exclusively in Torah study. Therefore, the verse states: **“And you shall gather your grain, your wine and your oil,”** assume in their regard, the way of the world; set aside time not only for Torah, but also for work. This is the statement of Rabbi Yishmael.

Rabbi Shimon ben Yohai says: Is it possible that a person plows in the plowing season and sows in the sowing season and harvests in the harvest season and threshes in the threshing season and winnows in the windy season, as grain is separated from the chaff by means of the wind, and is constantly busy; what will become of Torah? Rather, one must dedicate himself exclusively to Torah at the expense of other endeavors; as when Israel performs God’s will, their work is performed by others, as it is stated: **“And strangers will stand and feed your flocks, and foreigners will be your plowmen and your vinedressers”** (Isaiah 61:5). **When Israel does not perform God’s will, their work is performed by them** themselves, as it is stated: **“And you shall gather your grain.”** Moreover, if Israel fails to perform God’s will, others’ work will be performed by them, as it is stated: **“You shall serve your enemy whom God shall send against you, in hunger, in thirst, in nakedness and in want of all things”** (Deuteronomy 28:48).

Summing up this dispute, Abaye said: many have acted in accordance with the opinion of Rabbi Yishmael, and combined working for a living and learning Torah, and were successful. Many have acted in accordance with the opinion of Rabbi Shimon ben Yoḥai and were not successful. Similarly, Rava said to the Sages who would attend his study hall: **I implore you; during the months of Nisan and Tishrei, the crucial agricultural periods, do not appear before me.** Engage in your agricultural work then so that you will not be preoccupied with your sustenance all year.

Summarizing these statements, Rabba bar bar Ḥana said that

ברכות ל"ה ב

תנו רבנן: “ואספת דגנה” מה תלמוד לומר? — לפי שנאמר: “לא ימוש ספר התורה הזה מפיה” — יכול דברים ככתבן, תלמוד לומר: “ואספת דגנה” — הנהג בהו מנהג דרה ארץ, דברי רבי ישמעאל.

רבי שמעון בן יוחאי אומר: אפשר אדם חורש בשעת חרישה, וזורע בשעת זריעה, וקוצר בשעת קצירה, ודש בשעת דישה, וזורח בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה? אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום — מלאכתן נעשית על ידי אחרים, שנאמר: “ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו’”, ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום — מלאכתן נעשית על ידי עצמן, שנאמר: “ואספת דגנה”. ולא עוד אלא שמלאכת אחרים נעשית על ידו, שנאמר: “ועבדת את אויבך וגו’”.

אמר אביי: הרבה עשו כרבי ישמעאל, ועלתה בידו. כרבי שמעון בן יוחאי, ולא עלתה בידו.

אמר להו רבא לרבנן: במטותא מינייכו, ביומי ניסן וביומי תשרי לא תתחזו קמאי, כי היכי דלא תטרדו במזונייכו כולא שתא.

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי: בא וראה שלא

Rabbi Yoḥanan said in the name of the *tanna* Rabbi Yehuda, son of Rabbi El'ai: Come and see that the latter generations are not like the earlier generations; rather they are their inferiors. The earlier generations made their Torah permanent and their work occasional, and this, Torah study, and that, their work, were successful for them. However, the latter generations who made their work permanent and their Torah occasional, neither this nor that was successful for them.

כְּדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים דּוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים. דּוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים עָשׂוּ תוֹרָתָן קְבֵעַ וּמְלַאכְתָּן עָרְאִי, זֶה וְזֶה נִתְקַיְמָה בְּיָדָן. דּוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים שָׁעֲשׂוּ מְלַאכְתָּן קְבֵעַ וְתוֹרָתָן עָרְאִי, זֶה וְזֶה לֹא נִתְקַיְמָה בְּיָדָן.

Shabbat 33b

שבת ל"ג ב

They went and they hid in a cave. A miracle occurred and a carob tree was created for them as well as a spring of water. They would remove their clothes and sit covered in sand up to their necks. They would study Torah all day in that manner. At the time of prayer, they would dress, cover themselves, and pray, and they would again remove their clothes afterward so that they would not become tattered. They sat in the cave for twelve years.

אָזְלוּ טָשׁוּ בַּמְעָרָתָא. אֵיתְרַחֲשׁ נִיטָא אִיבְרִי לְהוּ חֲרוּבָא וְעֵינָא דְמַיָּא, וְהוּ מְשַׁלְחֵי מְנִייהוּ וְהוּ יְתִבֵי עַד צְוֹאֲרֵיהוּ בְּחֻלָּא. כּוּלֵי יוֹמָא גָרְסִי. בְּעֵידָן צְלוּיֵי לְבָשִׁי מִיכְסוּ וּמְצִלוּ, וְהָדָר מְשַׁלְחֵי מְנִייהוּ כִּי הֵיכִי דְלָא לִיבְלוּ. אֵיתִיבוּ תְרִיסַר שָׁנֵי בַּמְעָרָתָא.

Elijah the Prophet came and stood at the entrance to the cave and said: Who will inform bar Yoḥai that the emperor died and his decree has been abrogated? They emerged from the cave, and saw people who were plowing and sowing. Rabbi Shimon bar Yoḥai said: These people abandon eternal life of Torah study and engage in temporal life for their own sustenance. The Gemara relates that every place that Rabbi Shimon and his son Rabbi Elazar directed their eyes was immediately burned.

אֶתָּא אֵלֵיהוּ וְקָם אֶפְיִתְחָא דְמְעָרָתָא, אָמַר: מֵאַן לוֹדְעִיָה לְבַר יוֹחַי דְּמִית קֵיסַר וּבָטִיל גְּזִירְתֵיהּ. נִפְקוּ, חֲזוּ אִינְשֵׁי דְקָא כְּרַבִּי וְזָרְעִי, אָמְרִין: מְנִיחִין חַיֵּי עוֹלָם וְעוֹסְקִין בְּחַיֵּי שָׁעָה. כָּל מְקוּם שְׁנוּתָנִין עֵינֵיהוֹן מְדַ גְּשָׁרְףָה.

A Divine Voice emerged and said to them: Did you emerge from the cave in order to destroy My world? Return to your cave. They again went and sat there for twelve months. They said: The judgment of the wicked in Gehenna lasts for twelve months. Surely their sin was atoned in that time. A Divine Voice emerged and said to them: Emerge from your cave. They emerged. Everywhere that Rabbi Elazar would strike, Rabbi Shimon would heal. Rabbi Shimon said to Rabbi Elazar: My son, you and I suffice for the entire world, as the two of us are engaged in the proper study of Torah.

יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָהּ לָהֶם: לְהַחְרִיב עוֹלָמִי יִצְאָתֶם?! חִירוּ לְמַעַרְתְּכֶם! הַדּוֹר אֲזוּל אֵיתִיבוּ תְרִיסַר יְרַחֵי שְׁתָּא. אָמְרִי: מִשְׁפַּט רְשָׁעִים בְּגִיהָנָם שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ. יִצְתָה בַּת קוֹל וְאָמְרָהּ: צְאוּ מִמַּעַרְתְּכֶם! נִפְקוּ. כָּל הֵיכָא דְהוּהּ מַחֵי רַבִּי אֶלְעָזָר, הוּהּ מַסִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ: בְּנֵי דֵי לְעוֹלָם אֲנִי וְאַתָּה.

As the sun was setting on Shabbat eve, they saw an elderly man who was holding two bundles of myrtle branches and running at twilight. They said to him: Why do you have these? He said to them: In honor of Shabbat. They said to him: And let one suffice. He answered them: One is corresponding to: "Remember the

בְּהַדִּי פְּנִיא דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא חֲזוּ הֵהוּא סְבָא דְּהוּהּ נְקִיט תְּרֵי מַדְאֲנֵי אֶסָא וְרַהֲיֵט בֵּין הַשְּׁמִשׁוֹת. אָמְרוּ לֵיהּ: הֲנִי לְמָה לָךְ? אָמַר לָהּ: לְכַבּוּד שַׁבְּתָא. וְתִיסְגִי לָךְ בַּחֲדָא! — חַד כְּנַגַד "זִכּוֹר" וְחַד כְּנַגַד "שְׁמוֹר". אָמַר לֵיהּ

Shabbat day, to keep it holy" (Exodus 20:8), **and** one is **corresponding to: "Observe the Shabbat day, to keep it holy"** (Deuteronomy 5:12). Rabbi Shimon **said to his son: See how beloved the mitzvot are to Israel. Their minds were put at ease** and they were no longer as upset that people were not engaged in Torah study.

Rabbi Pinehas ben Ya'ir, Rabbi Shimon's **son-in-law**, **heard and went out to greet him. He brought him into the bathhouse and began tending to his flesh. He saw that Rabbi Shimon had cracks in the skin on his body. He was crying, and the tears fell from his eyes and caused Rabbi Shimon pain.** Rabbi Pinehas **said to Rabbi Shimon, his father-in-law: Woe is me, that I have seen you like this.** Rabbi Shimon **said to him: Happy are you that you have seen me like this, as had you not seen me like this, you would not have found in me this prominence in Torah, as the Gemara relates: At first, when Rabbi Shimon ben Yoḥai would raise a difficulty, Rabbi Pinehas ben Ya'ir would respond to his question with twelve answers. Ultimately, when Rabbi Pinehas ben Ya'ir would raise a difficulty, Rabbi Shimon ben Yoḥai would respond with twenty-four answers.**

Sukkah 45b

And Hizkiya said that Rabbi Yirmeya said in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: I have seen members of the caste of the spiritually prominent, who are truly righteous, and they are few. If they number one thousand, I and my son are among them. If they number one hundred, I and my son are among them; and if they number two, I and my son are they.

לבריה: חזי כמה חביבין מצות על ישראל. איתיבה דעתייהו.

שמע רבי פנחס בן יאיר חתניה ונפק לאפיה. עייליה לבי בני, הוה קא אריך ליה לבישריה. חזא דהוה ביה פילי בגופיה. הוה קא בכי וקא נתרן דמעת עיניה וקמצוחא ליה. אמר לו: אוי לי שראיתך בכך. אמר לו: אשריך שראיתני בכך, שאילמלא לא ראיתני בכך — לא מצאת בי כך. דמעיקרא כי הוה מקשי רבי שמעון בן יוחי קושיא, הוה מפרק ליה רבי פנחס בן יאיר תריסר פירוקי. לסוף, כי הוה מקשי רבי פנחס בן יאיר קושיא — הוה מפרק ליה רבי שמעון בן יוחי עשרין וארבעה פירוקי.

סוכה מ'ה ב

ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי: ראיתי בני עלייה והן מועטין. אם אלף הן — אני ובני מהן, אם מאה הן — אני ובני מהן, אם שנים הן — אני ובני הן.

מהרשא חידושי אגדות ברכות לה ב

הרבה עשו כר"י כו'. נראה לפרש דודאי יש צדיקים גמורים דמקוים בהו שמלאכת עצמן נעשית ע"י אחרים אלא דמעטים המה כדאמר רשב"י גופיה בפ' לולב וערבה (סוכה מה:): ראיתי בני עלייה והם מועטים אם אלף כו' אם שנים הם אני ובני וכיון דמועטין הם כ"כ אין לכל אדם לסמוך על זה לומר שאיני עושה מלאכה כלל לפי שמלאכתי נעשית ע"י אחרים שצדיק גמור אני דשמא הוא טועה ואינו צדיק גמור וז"ש הרבה עשו כרבי ישמעאל ועלתה בידן דרוב עולם אינן צדיקים גמורים והרבה עשו כרשב"י ולא כו' לפי שרובם אינן צדיקים גמורים כרשב"י וכמו ששנינו יפה ת"ת עם ד"א כו' וכל תורה שאין עמה מלאכה כו' אבל לעתיד שנאמר ועמך כולם צדיקים וגו' יקוים בנו ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו':

תלמוד ירושלמי שבת ע"ה א:ג-ע"ה ב:א'

Jerusalem Talmud Shabbat 78a:3-78b:1

Rabbi Berachya said in the name of Rabbi Hiyya bar Ba: Shabbat and Holidays were only given so that one could study Torah. ...

The story of a righteous man who ventured into his vineyard on Shabbat and saw a break in his fence. He thought to himself "I will fix this fence after Shabbat." And then he said to himself, "since I thought about fixing this fence on Shabbat, I will never fix it forever." What did the Holy one do? He brought him a caperbush which served as a fence and also fed the man all of his days.

רבי ברכיה בשם רבי חייא בר בא לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בהן בדברי תורה.... מעשה בחסיד אחד שיצא לטיול בכרמו בשבת וראה שם פירצה אחת וחשב לגדרו במוצאי שבת אמר הואיל וחשבתי לגדרה איני גודרה עולמית. מה פעל לו הקב"ה זימן לו סוכה אחת של נצפה ועלת לתוכה וגדרתא ממנה היה ניזון וממנה היה מתפרנס כל ימיו.

Tur, Orach Chaim 290:1

The Torah said to the Holy one: Master of the Universe! When the Israelites go into the land this one will run to his vineyard and this one will run to his field **and me, what will become of me?** Hashem said to her, I have a partner that I am setting you up with and his name is Shabbat, for on that day they will not do work and will be available to engaged with you.

טור, אורח חיים ר"צ:א'

אמרה תורה לפני הקב"ה רבש"ע כשיכנסו ישראל לארץ זה רץ לכרמו וזה רץ לשדהו ואני מה תהא עלי אמר לה יש לי זוג שאני מזווג לך ושבת שמו שהם בטלים ממלאכתם ויכולין לעסוק בך

Zohar 3:171

Trans. Daniel Matt

Come and see: On every single Sabbatical, a proclamation goes forth: "Gather together, men and women and all those scions of faith and ascend!" Then they all strip themselves, men and women and children, and they ascend the heavenly academy, where they witness their delightful ascension, joy upon joy! The Youth, in whose hands are the keys of his Lord, rises and tells them various new and ancient words, and they all see joy unmatched by any other.

ספר הזהר ג':קע"א

תא חזי, בְּכָל שְׁמִטָּה וּשְׁמִטָּה, כְּרוּזָא נְפִיק, אֲתַכְנִישׁוּ גּוּבְרִין וְנָשִׁין, וְכָל אֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וְסָלְקוּ. כְּדִין כְּלָהוּ מִתְפַּשְׁטִין דְּכוּרִין וְנָשִׁין, וְסָלְקוּ. וְכָל אֵינּוֹן יְנוּקֵי מְחֻלָּב, עָאֲלִין לְגוּ מְתִיבְתָא דְרְקִיעָא, וְחֲדָאן חֲדָנָה, וְעֲלוּיָא דְלָהוֹן, וְתַמָּן חֲדוּ עַל חֲדוּ. וְהָהוּא נֶעַר דְּמַפְתָּחֵן דְּמֵאֲרִיָּה בִּידֵיהּ, קָם וְאָמַר לֹון כְּמָה מְלִין חֲדָתִין וְעֲתִיקִין, וְכָלָהוּ חֲמָאן חֲדָנָה, דְּלִית חֲדָנָה כְּהֵיא חֲדָנָה.